

دانشگاه قم

دانشکده الهیات

پایان نامه‌ی دوره‌ی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق

عنوان

بررسی تطبیقی قرائت نماز و احکام آن در مذاهب خمسه

استاد راهنما

دکتر سید محمدجواد وزیری فرد

استاد مشاور

حجۃ الاسلام و المسلمین جناب آقای علی ثقی

نگارنده:

مطهره نکونی

بهار ۱۳۸۹

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تشکر و قدردانی

حمد و سپاس خدای را که توفیق کسب دانش و معرفت را به ما عطا فرمود. در اینجا بر خود لازم می دانم که از تمامی استادی بزرگوار به ویژه استاد دوران کارشناسی ارشد که در طول سالیان گذشته مرا در تحصیل علم و معرفت و فضائل اخلاقی یاری نموده اند تقدیر و تشکر نمایم.

از استاد گرامی و بزرگوار جناب آقای دکتر سید محمد جواد وزیری فرد که راهنمایی اینجانب را در انجام تحقیق، پژوهش و نگارش این پایان نامه تقبل نموده اند نهایت تشکر و سپاسگزاری را دارم.

از جناب حجت‌الاسلام و المسلمین آقای علی ثقفی به عنوان مشاور که با راهنمایی خود مرا مورد لطف قرار داده اند کمال تشکر را دارم.

از همه کسانی که در جهت تدوین این رساله به گونه ای مرا یاری کرده اند به ویژه خانواده عزیزم و علی‌الخصوص پدر و مادرم تشکر می کنم.

تقدیم به:

قطب عالم امکان، امام انس و جان، منتقم خون مظلومان، حجۃ بن الحسن، امام زمان
عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف و کریمه اهل بیت، حضرت فاطمه معصومه(س)

و

دو آسمانی

که در زمین تمام دارایی من هستند؛

پدر و مادرم.

چکیده

موضوع این پایان نامه قرائت نماز از دیدگاه مذاهب خمسه است. فقهای امامیه قرائت را یک واجب غیررکنی می‌دانند و معتقدند که باید در دو رکعت اول نماز سوره حمد و یک سوره کامل دیگر – به جز سور عزائم – خوانده شود و در دو رکعت آخر نماز گزار مخیر میان سوره حمد و تسبيحات است. فقهای شافعیه و مالکیه و حنبله معتقدند که قرائت سوره حمد یکی از اركان نماز است و باید در تمام رکعات خوانده شود ولی قرائت سوره مستحب می‌باشد. فقهای حنفیه همانند فقهای امامیه قرائت را یک واجب غیررکنی می‌دانند ولی معتقدند که قرائت سوره حمد در نماز واجب نیست بلکه هر مقدار از آیات قرآن، در نماز خوانده شود کفايت می‌کند. فقهای امامیه و شافعیه قرائت بسمله در ابتدای حمد و سوره را واجب، فقهای حنبله آن را مستحب و فقهای حنفیه آن را فقط در ابتدای حمد جایز می‌دانند. فقهای مالکیه نیز قائل به کراحت قرائت بسمله در ابتدای حمد و سوره شده اند. این مباحث مستدلاً در این رساله تحقیق شده است. در مورد مباحث دیگری مثل قرائت دعای استفتح و تعوذ، آمین گفتن بعد از قرائت سوره حمد، جهر و اخفات قرائت، رعایت ترتیب و موالات، قرائت ترجمه حمد و سوره، عجز از قرائت و قرائت مأمور نیز میان فقهای مذاهب خمسه اختلاف نظر است که در این رساله به آنها پرداخته شده است.

واژگان کلیدی : قرائت، نماز، بسمله، آمین، جهر و اخفات.

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
فصل اول: کلیات	۱
الف) مقدمه	۲
ب) بیان مسئله تحقیق :	۳
ج) هدف تحقیق :	۳
د) ضرورت تحقیق :	۳
ه) پرسش های تحقیق :	۴
الف) پرسش های اصلی :	۴
ب) پرسش های فرعی :	۴
و) فرضیه های تحقیق :	۴
ز) پیشینه تحقیق :	۵
ح) روش تحقیق :	۵
ط) موری بر منابع تحقیق :	۵
ی) اصطلاحات یا تعاریف تحقیق	۶
۱. صلاة	۷
۲. قرائت	۹
۳. استفتاح	۹

۱۰	۴. تعوّذ
۱۰	۵. بسمله
۱۱	۶. تأمين
۱۲	۷. جهر
۱۳	۸. اخفات
۱۵	فصل دوم: اجزای قرائت نماز از دیدگاه مذاهب خمسه
۱۶	بخش اول: دعای استفتاح
۱۷	مبحث اول: حکم قرائت دعای استفتاح
۱۹	مبحث دوم: کیفیت دعای استفتاح
۲۳	مبحث سوم: ادلہ
۲۷	مبحث چهارم: بررسی ادلہ
۲۹	مبحث پنجم: حکم ترک دعای استفتاح
۳۰	بخش دوم: تعوذ یا استعاده
۳۰	مبحث اول: حکم قرائت تعوذ
۳۳	مبحث دوم: کیفیت تعوذ
۳۵	مبحث سوم: ادلہ
۳۸	مبحث چهارم: بررسی ادلہ
۳۹	مبحث پنجم: حکم ترک تعوذ
۴۱	بخش سوم: بسمله
۴۱	مبحث اول: حکم قرائت بسمله
۴۵	مبحث دوم: ادلہ
۷۱	مبحث سوم: بررسی ادلہ
۷۶	بخش چهارم: سوره حمد

۶۶	مبحث اول : حکم قرائت سوره حمد
۷۱	مبحث دوم : ادله
۷۷	مبحث سوم : بررسی ادله
۸۰	بخش پنجم: آمین
۸۰	مبحث اول: حکم قرائت آمین بعد از سوره حمد
۸۲	مبحث دوم : ادله
۹۰	مبحث سوم : بررسی ادله
۹۱	مبحث چهارم : ترک قرائت «آمین» در نماز
۹۳	بخش ششم : سوره
۹۳	مبحث اول : حکم قرائت سوره بعد از حمد
۹۶	مبحث دوم : ادله
۱۰۶	مبحث سوم : بررسی ادله
۱۱۲	مبحث چهارم : قرائت سور عزائم در نماز
۱۱۳	گفتار اول : حکم قرائت سور عزائم
۱۲۰	گفتار دوم : ادله
۱۲۹	گفتار سوم : بررسی ادله
۱۳۲	بخش هفتم : قرائت رکعات سوم و چهارم
۱۳۲	مبحث اول : حکم قرائت رکعات سوم و چهارم
۱۴۳	مبحث دوم : ادله
۱۵۳	مبحث سوم : بررسی ادله
۱۵۵	فصل سوم: کیفیت قرائت نماز از دیدگاه مذاهب خمسه
۱۵۶	بخش اول : جهر و اخفات
۱۵۶	مبحث اول : میزان جهر و اخفات

۱۶۲	مبحث دوم : جهر و اخفات قرائت.....
۱۶۲	گفتار اول : جهر و اخفات حمد و سوره.....
۱۶۲	الف) حکم جهر و اخفات حمد و سوره
۱۶۵	ب) ادله
۱۷۴	ج) بررسی ادله
۱۷۶	گفتار دوم : جهر و اخفات بسمله.....
۱۷۶	الف) حکم جهر و اخفات بسمله.....
۱۸۱	ب) ادله
۱۸۹	ج) بررسی ادله
۱۹۲	گفتار سوم : جهر و اخفات تعوذ.....
۱۹۴	گفتار چهارم : جهر و اخفات دعای استفتاح
۱۹۵	بخش دوم : رکن بودن قرائت
۱۹۵	مبحث اول : بیان دیدگاهها.....
۱۹۸	مبحث دوم : ادله
۲۰۴	بخش سوم : ترتیب و موالات
۲۰۴	مبحث اول : تعریف واژگان
۲۰۴	گفتار اول : معنای لغوی
۲۰۴	الف) معنای لغوی ترتیب
۲۰۴	ب) معنای لغوی موالات
۲۰۵	گفتار دوم : معنای اصطلاحی
۲۰۵	الف) معنای اصطلاحی ترتیب
۲۰۵	ب) معنای اصطلاحی موالات
۲۰۵	مبحث دوم : حکم ترتیب و موالات

۲۱۱	مبحث سوم : ادلہ
۲۱۳	مبحث چهارم : بررسی ادلہ
۲۱۴	بخش چهارم : قرائت ترجمہ حمد و سورہ
۲۱۴	مبحث اول : حکم قرائت ترجمہ حمد و سورہ
۲۱۶	مبحث دوم : ادلہ
۲۲۲	مبحث سوم : بررسی ادلہ
۲۲۵	بخش پنجم : عجز از قرائت حمد و سورہ
۲۲۵	مبحث اول : حکم شخص عاجز از قرائت حمد و سورہ
۲۳۰	مبحث دوم : ادلہ
۲۳۴	بخش ششم : قرائت مأمور
۲۳۴	مبحث اول : حکم قرائت مأمور
۲۳۷	مبحث دوم : ادلہ
۲۴۷	نتیجه گیری
۲۵۰	منابع و مأخذ

فصل اول

کلیات

الف) مقدمه

نماز یکی از شعائر اسلامی و مهم ترین فرع از فروع دین اسلام است تا جایی که در احادیث و روایات به عنوان ستون دین و سبب پذیرش یا رد سایر اعمال مسلمانان معرفی شده است و اهمیت آن تا حدی است که در قرآن مجید در پانزده مورد، خداوند متعال به آن امر نموده که در چند مورد از آن خود شخص رسول اکرم (ص) مستقیماً مورد خطاب قرار گرفته است.

همه مذاهب اسلامی در اصل وجوب نماز با هم اتفاق نظر دارند و هیچ یک از آنها منکر حقیقت نماز و اهمیت ویژه آن نشده اند اما در نحوه اقامه آن با هم اختلاف نظر دارند و هر یک از آنها نماز را به گونه ای متفاوت با دیگران اقامه می کند.

یکی از این موارد، اختلاف در قرائت نماز است که در این رساله به آن پرداخته شده است.

اختلاف در قرائت، در همه نمازها اعم از واجب و مستحب وجود دارد ولی به علت اهمیت ویژه نمازهای واجب یومیه (صبح، ظهر، عصر، مغرب و عشاء) و همچنین به جهت اختصار، در این رساله فقط بحث اختلاف در قرائت نمازهای یومیه مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

به علاوه این بحث، فقط از دیدگاه فقهای امامیه و چهار مذهب اصلی اهل تسنن یعنی شافعیه و مالکیه و حنبله و حنفیه - که به مذاهب خمسه معروفند - بررسی شده است.

رساله حاضر در سه فصل تدوین شده است:

فصل اول کلیات است که در آن مباحثی همچون بیان مسئله تحقیق، هدف تحقیق، ضرورت تحقیق، پرسش های تحقیق، فرضیه های تحقیق، پیشینه تحقیق، روش تحقیق، مروری بر منابع تحقیق و اصطلاحات یا تعاریف تحقیق آمده است.

فصل دوم در مورد اجزای قرائت نماز از دیدگاه فقهای مذاهب خمسه است که در هفت بخش و تحت عناوین دعای استفتح، تعوذ، بسمله، سوره حمد، آمين، قرائت سوره بعد از حمد و قرائت رکعات سوم و چهارم تدوین شده و هر بخش آن به یکی از موارد قرائت می پردازد.

فصل سوم به کیفیت قرائت نماز از دیدگاه فقهای مذاهب خمسه می پردازد که این احکام در شش بخش جهر و اخفات، رکن بودن قرائت، ترتیب و موالات، قرائت ترجمه حمد و سوره در نماز، عجز از قرائت حمد و سوره و قرائت مأمور بیان شده اند.

در مورد منابع مستفاد در این رساله نیز باید گفت که اکثر کتب فقهی آن، به طور کامل و در همه مباحث مورد بررسی قرار گرفته اند و سعی شده است که از کتب فقهای دوره های مختلف در این زمینه استفاده شود. البته در بعضی از موارد نیز به حسب نیاز از برخی کتب، استفاده شده است.

(ب) بیان مسئله تحقیق :

وجود اختلاف در احکام عملی فرقین امری قطعی و اختلاف در عبادات ازجمله نماز بارزترین آنهاست. مسئله این است که با توجه به اتفاق همه مذاهب اسلامی در وجوب اصل نماز چگونه جزئیات و صفات آن تا حد زیادی متفاوت و مورد اختلاف واقع شده است.

(ج) هدف تحقیق :

هدف از انجام این تحقیق، روشن شدن مبانی اختلافات در قرائت نماز به صورت یک تحقیق علمی همراه با ادله مربوط به آن و تلاش برای ایجاد تقریب بین مواردی که در ظاهر بین مذاهب، اختلافی به نظر می رسد، می باشد.

(د) ضرورت تحقیق :

از آنجایی که نماز اصلی ترین وظیفه واجب دینی ماست، دانستن احکام قرائت آن دارای اهمیت ویژه است و جمع آوری این احکام از نظر فقهای مذاهب خمسه در قالب یک

تحقیق سبب می شود تا ضمن آشنا شدن طرفداران مذاهب مختلف با نظرات فقهای سایر مذاهب، با جمع آوری و بررسی ادله آنها نقاط اختلاف آنها و حق در مسئله روشن شود. به علاوه بررسی ادله و مبانی اختلافات ضمن روشن نمودن منشأ و مجرأ و حقیقت اختلاف می تواند به تقریب آراء و کم شدن آنها بینجامد یا لاقل پذیرش منطقی و مسالمت آمیز شیوه های مختلف هر فرقه را به دنبال داشته باشد.

ه) پرسش های تحقیق :

الف) پرسش های اصلی :

- ۱) کیفیت قرائت نماز از دیدگاه مذاهب خمسه چگونه است؟
- ۲) منشأ اختلاف در قرائت نماز چیست و چگونه می توان بین نظرات مختلف را جمع کرد؟
- ۳) آیا ذکر بسمله و خواندن سوره کامل علاوه بر سوره حمد واجب است؟
- ۴) چه مواردی جز حمد و سوره در دایره اختلاف قرائت وجود دارند؟

ب) پرسش های فرعی :

- ۱) حکم جهر و اخفات در قرائت چیست؟
- ۲) حکم وضعی و تکلیفی گفتن آمین بعد از حمد چیست؟
- ۳) خواندن سور عزائم در نماز چه حکمی دارد؟

و) فرضیه های تحقیق :

- ۱) منشأ اختلاف نظر، روایات مختلف و برداشت‌های متفاوت از آنهاست.
- ۲) منظور از قرائت در رکعات اول و دوم، خواندن حمد و سوره کامل به همراه بسمله است.
- ۳) به جز اذکار رکوع و سجود در بقیه موارد اختلاف در قرائت وجود دارد.
- ۴) در بعضی از موارد با تصحیح برداشت‌ها یا معامله اصولی با روایات امکان جمع وجود دارد.

ز) پیشینه تحقیق :

از قدیم الایام بحث مختلف بودن احکام قرائت در نماز وجود داشته است که فقهای مذاهب خمسه در بخشی از کتب فقهی شان تحت عنوان «كتاب الصلاة» آن را یادآور شده اند ولی کسی همه این مباحث را به عنوان احکام قرائت در نماز با زبان فارسی جمع آوری نکرده است.

در این رساله سعی شده است تا کیفیت قرائت نماز و احکام آن از دیدگاه فقهای مذاهب خمسه به زبان فارسی بیان شود تا کسانی هم که به زبان عربی آشنایی ندارند بتوانند در این مورد اطلاعاتی بدست آورند.

ح) روش تحقیق :

روش تحقیق در رساله با توجه به نظری بودن آن مبتنی بر مطالعه کتابخانه ای و مسئله پژوهی می باشد؛ بدینصورت که با مراجعه به کتابخانه ها و مطالعه کتب معتبر فقهی امامیه و اهل سنت در مورد بحث قرائت نماز، مطالب مورد نظر فیش برداری و سپس ترجمه شده و بعد از آن نظرات مختلف به همراه ادله آنها جمع آوری و مورد بررسی قرار گرفته است.

ط) مروری بر منابع تحقیق :

به خاطر اهمیت بحث قرائت نماز تقریبا در همه کتب فقهی مذاهب خمسه در این باره تفصیلا یا به طور اجمال مطالبی بیان شده است. در برخی از کتابها این بحث به صورت تطبیقی میان مذاهب مختلف بیان شده که از جمله آنها می توان به کتابهای «الخلاف» از شیخ طوosi و «الفقه علی المذاهب الخمسة» از محمد جواد معنیه و «الفقه علی المذاهب الأربعة» از عبدالرحمن الجزیری اشاره کرد.

در برخی دیگر از کتب، این بحث به طور مفصل همراه با ذکر ادله و بررسی آنها بیان شده است مثل «جواهر الكلام فی شرح شرایع الإسلام» از شیخ محمد حسن نجفی ، «كتاب الصلاة» از شیخ انصاری ، «مدارک الأحكام فی شرح شرایع الإسلام» از سید محمد بن علی الموسوی العاملی ، «مجمع الفائدۃ و البرهان فی شرح ارشاد الأذھان» از احمد اردبیلی ، «مستمسک العروة الوثقی» از سید محسن طباطبائی حکیم ، «المجموع شرح المهدب» از محیی

الدين أبي زكريا يحيى بن شرف النووى ، «المغني» از عبدالله بن قدامة، «المبسوط» از ابن أبي سهل سرخسى و

در برخى از کتابها مثل «الانتصار» از سید مرتضى ، «السرائر» از ابن ادريس حلی ، «شرائع الإسلام» از محقق حلی ، «المبسوط» از شیخ طوسی ، «الدروس» و «الذکری» از شهید اول ، «العروة الوثقى» از سید محمد کاظم طباطبائی بزدی ، «تحریر الوسیله» از امام خمینی(ره) ، «المهدب فی فقه الشافعی» از ابی اسحاق شیرازی ، «بداية المجتهد و نهاية المقتضى» از ابن رشد قرطبی ، «المدونة الكبری» از مالک بن أنس ، «بدائع الصنائع فی ترتیب الشرائع» از ابن مسعود الكاسانی ، «کشاف القناع عن متن الإقناع» از ابن ادريس البهوتی ، «الذخیرة» از ابن ادريس القرافي و ... فقط نظرات خود مصنف بدون ذکر ادله بیان شده است.

۱) اصطلاحات یا تعاریف تحقیق

۱. صلاة

معنای لغوی صلاة

مصدر فعل «صلی یصلی» و جمع آن صلووات است. در لغت به معنای دعا، رحمت، استغفار، کنیسه یهود، تبریک و تمجید است.^۱

خداؤند در قرآن می فرماید :

وصلٌ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلُوتَكُمْ سَكْنٌ لَهُمْ^۲ : وَ بِرَ آنَهَا دُعَا كَنْ هَمَانَا دُعَايَ تُو مَا يَهُ آرَامَشْ آنَهَا سُتْ.

مرحوم راغب اصفهانی در کتاب «مفردات» می نویسد :

والصلاۃ التی هی العبادۃ المخصوصۃ اصلہا الدعاء و سمیت هذه العبادة بها

۱ - حسین بن محمد(راغب اصفهانی)، المفردات فی غریب القرآن، چاپ اول، ([ب] جا]: دفتر نشر الكتاب، ۱۴۰۴ هـ-ق)،

ص ۲۸۵.

۲ - سوره مبارکه توبه، آیه ۱۰۳.

كتسمية الشيء باسم بعض ما يتضمنه والصلة من العبادات التي لم تنفك

شريعة منها و ان اختلف صورها بحسب شرع فشرع^۱ :

و نماز كه نوعی عبادت مخصوص است، اصل آن دعاست و نامیدن این عبادت به این اسم از باب نامیدن شيء به اسم آن چیزی است که آن را دربر دارد و نماز از عباداتی است که هیچ شریعتی از آن جدا نبوده اگرچه به حسب شرایع مختلف، شکل و صورت آن متفاوت بوده است.

واژه «نماز» هم که برگردان فارسی کلمه «صلوة» است از لفظ پهلوی «نمک» گرفته شده و آن هم به نوبه خود از ریشه باستانی «نم» به معنی خم شدن و تعظیم کردن مأخوذه است که به تدریج بر معنی «صلوة»؛ نماز ما مسلمانان فارسی زبان اطلاق گردیده است.^۲

معنای اصطلاحی صلاة

در مورد معنای اصطلاحی کلمه «صلاه» از نظر شرع مقدس اسلام، در کتب مختلف امامیه و اهل سنت تعاریف گوناگونی ذکر شده که چند نمونه از آنها را ذکر می کنیم :

۱- و في الشرع : فانّها عبارة عن الافعال المخصوصة المقتنة بالأذكار

المعينة^۳ :

و در شرع، نماز عبارتست از افعال مخصوصی که با ذکرهای معینی همراه است.

۲- و شرعاً الافعال المخصوصة من القيام و الركوع و السجود^۴ :

۱ - راغب اصفهانی، المفردات فی غریب القرآن، بیشین، ص ۲۸۵.

۲ - عزیزالله محمدی، نماز معراج خاکیان، چاپ اول، (قم: مؤلف، ۱۳۷۷)، ص ۱۵.

۳ - حسن بن یوسف بن المطهر الاسدی (علامه حلی)، متمم المطلب فی تحقیق المذهب، (تبریز: حاج احمد، ۱۳۳۳-ق)، ج ۱، ص ۱۹۳.

۴ - ابن نجیم المصری، البحار الرائق، (تحقيق زکریا عمیرات، محمدعلی بیضون)، چاپ اول، (بیروت: دارالکتب العلمیة، ۱۴۱۸-ق)، ج ۱، ص ۴۲۳.

و در شرع، نماز افعال مخصوصی همچون قیام و قرائت و رکوع و سجود است.

٣- أنها العبادة التي اعتبر الشارع في افتتاحها التكبير و اختتامها التسليم^١ :

هmana نماز عبادتی است که شارع در آغاز آن، تکبیر و در پایان آن، سلام را معتبر دانسته است.

٤- و هي شرعا اذكار معهودة، مقترنة بحركات و سكنات معينة، مشروطة بالظهورة و القربة^٢ :

و نماز در اصطلاح شرع، ذکرهاي معينی است که با حرکات معینی همراه بوده و شرط آن قربت و طهارت است.

٥- و هي في الشرع عبارة عن الافعال المعلومة^٣ :

و نماز در شرع عبارت از افعال معلوم و معینی است.

٦- الصلاة هي اقوال و افعال مخصوصة مفتوحة بالتكبير و مختتمة بالتسليم^٤ :
نماز همان اقوال و افعال مخصوصی است که با تکبیر شروع می شود و با سلام پایان می یابد.

٧- في الشريعة : عبارة عن أركان مخصوصة و أذكار معلومة بشرط

١ - محمدحسن نجفى، جواهر الكلام فی شرح شرایع الإسلام، (تحقيق عباس قوجانی)، چاپ سوم، ([بى جا]: دارالكتب الإسلامية - آخوندی، ۱۳۶۷ھـش)، ج ٧، ص ٨.

٢ - احمد بن محمد بن فهد الحلى، المنهذب البارع فی شرح المختصر النافع، (تحقيق مجتبی عراقی)، (قم: جامعة المدرسین، ١٤٠٧ھـق)، ج ١، ص ٢٧٦.

٣ - عبدالله بن احمد بن قدامة، المغني فی فقه الإمام احمد بن حنبل الشیبانی، (تحقيق گروهی از علماء)، (بیروت: دارالكتاب العربي، [بى تا]), ج ١، ص ٣٧٦.

٤ - محمد رواس قلعه جی، الموسوعة الفقهیة الميسرة، چاپ اول، (بیروت: دارالنفائس، ١٤٢١ھـق)، ج ٢، ص ١٢١٣.

محصوره فی اوقات مقدرة^۱ :

در شریعت، نماز عبارت از ارکان مخصوص و ذکرهای معلوم با شرایط خاص در وقتی‌های معین شده است.

۲. قرائت

معنای لغوی قرائت

مصدر فعل «قرأ، يقرأ» و در لغت به معنی خواندن، است.^۲

مرحوم راغب اصفهانی در کتاب «مفردات» می‌نویسد :

و ضم الحروف والكلمات بعضها إلى بعض في الترتيل وليس يقال
ذلك لكل جمع^۳ :

و قرائت، ضمیمه کردن بعضی از حروف و کلمات قرآن به بعض دیگر در ترتیل است ولی به هر جمعی، قرائت گفته نمی‌شود.

معنای اصطلاحی قرائت

منظور از قرائت، خواندن حمد و یک سوره کامل در نماز است.^۴

در کتاب «الموسوعة الفقهية الميسرة» نیز قرائت اینگونه تعریف شده است : القراءة هي تحريك اللسان بما هو مكتوب أو محفوظ مع اخراج حروفه من مخارجها و ان لم يسمعها غيره^۵ :

۱ - سعدی أبو جیب، *القاموس الفقهي لغةً و اصطلاحاً*، تصحیح چاپ اول، (دمشق: دارالفکر، ۱۴۱۹ھـق)، ص ۲۱۶.

۲ - فخرالدین الطريحي، مجمع البحرين، (تحقيق سید احمد حسینی)، چاپ اول، (تهران: المکتبة المرتضوية لإحياء الآثار الجعفرية، ۱۳۸۶ھـق)، ج ۱، ص ۳۳۶.

۳ - راغب اصفهانی، *المفردات في غريب القرآن*، پیشین، ص ۲۸۵.

۴ - محمد حسین مختاری و علی اصغر مرادی، *فرهنگ اصطلاحات فقیهی*، چاپ اول، (تهران: انجمن قلم ایران، ۱۳۷۷ھـش)، ص ۱۴۳.

۵ - محمد رواس قلعه جی، *الموسوعة الفقهية الميسرة*، پیشین، ج ۲، ص ۱۵۵۷.

قرائت عبارتست از حرکت زبان برای تلفظ آنچه که نوشته شده یا حفظ شده همراه با خارج کردن حروف از مخارج آنها اگرچه دیگری آن را نشنود.

۳. استفتاح

معنای لغوی استفتاح

استفتاح در لغت به معنای «استنصار» است یعنی یاری طلبیدن، پیروزی خواستن.^۱ خداوند در قرآن می فرماید:

إِنْ تَسْتَقْبِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ^۲

اگر پیروزی می خواهید، پیروزی به سراغ شما آمد.

معنای اصطلاحی استفتاح

در اصطلاح فقه یعنی خواندن دعای وارد شده و منقول بعد از تکبیرة الإحرام در نماز.^۳

۴. تعوّذ

معنای لغوی تعوّذ

تعوّذ در لغت یعنی به خدا پناه بردن.^۴

معنای اصطلاحی تعوّذ

در اصطلاح فقه یعنی گفتن «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» : از شیطان رانده شده به خدا

۱ - محمدبن مکرم بن منظور الإفریقی المصری [ابن منظور] ، لسان العرب ، (قم: نشر الادب الحوزة، ۱۴۰۵ هـ-ق)، ج ۲، ص ۵۳۷.

۲ - سوره مبارکه انفال، آیه ۱۹.

۳ - وزارة الأوقاف الشئون الإسلامية، الموسوعة الفقهية، (کویت: وزارة الأوقاف الشئون الإسلامية، چاپ سوم، ۱۴۲۵ هـ-ق)، ج ۴، ص ۱۸۳.

۴ - فخرالدین الطريحي، مجمع البحرين، پیشین، ج ۲، ص ۱۸۳.